

knihovna programátora

- Učebnice pro ty, kteří nechtějí zůstat obyčejnými kodéry, ale chtějí se stát špičkovými architekty
- Postupuje podle metodiky Architecture First
- Soustředí se na návrh programů a osvojení klíčových architektonických zásad
- Vysvětluje a procvičuje návrhové vzory, refaktoraci kódu, vývoj řízený testy a další oblasti, které běžné učebnice ignorují
- Vše průběžně procvičuje na příkladech řešených spolu se čtenářem
- Doporučená učebnice na řadě středních škol i univerzit

RUDOLF PECINOVSKÝ

Java 7

učebnice objektové architektury
pro začátečníky

EDICE
myslime v ...

O autorovi

Rudolf Pecinovský patří ke špičkovým odborníkům na výuku programování. Publikoval již 43 učebnic, které byly přeloženy do pěti jazyků, a nepřeberné množství článků a příspěvků na odborných konferencích. Je autorem metodiky výuky programování *Karel*, navazující metodiky *Baltík* a moderní metodiky výuky objektově orientovaného programování známé pod anglickým názvem *Architecture First*. Učí programování na VŠE a FIT ČVUT. Současně pracuje jako Senior EDU Expert ve firmě ICZ a.s., kde má na starosti doškolování profesionálních programátorů a organizaci kurzů, které si objednávají jiné firmy.

O knize

Tato kniha je třetím vydáním populární učebnice programování, která je na našem trhu zcela ojedinělá. Na rozdíl od ostatních učebnic, které se soustředí na výuku syntaxe jazyka a práce s knihovnami, se tato kniha soustředí především na výklad architektonických konstrukcí. Neučí čtenáře kódovat, ale snaží se jej naučit, jak programy navrhovat. Učí jej, jak má při programování myslet. Reaguje tak na známou skutečnost, že kodérů je hodně, ale dobrých softwarových architektů je proklatě málo (proto také mají několikanásobně vyšší platy).

Kniha je sice primárně určena začátečníkům, ale ohlasy na předchozí vydání ukázaly, že v ní najdou poučení i zkušení programátoři. Většina učebnic a kurzů programování totiž vyvolává falešnou představu, že objektově programovat znamená používat třídy a dědění. Tato kniha je první, která ukazuje, že objektově orientované programování přináší především jiný způsob myšlení. Jak výstižně napsal jeden čtenář: „*Myslel jsem si, že nejsem žádné programátorské ucho. Když jsem ale přečetl vaši učebnici, otevřel jsem oči a hubu. Konečně jsem pochopil věci, které mi ostatní učebnice nedokázaly vysvětlit.*“

Kniha vznikla na základě dlouholetých autorových zkušeností se školením profesionálních programátorů, výukou programování na univerzitě i vedením žákovských programátorských kroužků. Autor v ní uvádí čtenáře krok za krokem do tajů objektově orientovaného programování a ukazuje mu, jak možnosti této moderní technologie co nejlépe využít a kde si dát naopak pozor na její úskalí.

Výklad je postaven na příkladech, které autor spolu s čtenářem postupně řeší a přitom čtenáře učí nejenom základním programátorským návykům a dovednostem, ale předvede mu i nejrůznější užitečné triky, z nichž mnohé nikde jinde vysvětlené nenajdete. Současně upozorňuje na nejčastější začátečnické chyby, které před svými čtenáři ostatní učebnice většinou tají. Navíc probírá i řadu témat (např. návrhové vzory), která jsou většinou probírána až v pokročilých, nebo dokonce nadstavbových kurzech, přestože patří do základní výbavy objektového programátora.

knihovna programátora

RUDOLF PECINOVSKÝ

Java 7

**učebnice objektové architektury
pro začátečníky**

GRADA
Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Java 7

učebnice objektové architektury pro začátečníky

Rudolf Pecinovský

Vydala Grada Publishing, a.s. U Průhonu 22, Praha 7
jako svou 4971. publikaci

Odborní lektori:

doc. ing. Alena Buchalcevová, Ph.D., doc. ing. Pavel Herout, Ph.D.,
doc. MUDr. Jiří Kofránek, CSc., doc. ing. Vojtěch Merunka,
Ph.D., prof. RNDr. PhDr. Antonín Slabý, CSc., doc. ing. Miroslav Virius, CSc.

Odpovědný redaktor: Martin Vondráček

Návrh vnitřního layoutu: Rudolf Pecinovský

Zlom: Rudolf Pecinovský

Počet stran 496

Vydání 1., 2012

Vytiskla Tiskárna PROTISK, s.r.o., České Budějovice

© Grada Publishing, a.s., 2012

Cover Photo © allphoto.cz

ISBN 978-80-247-3665-5 (tištěná verze)

ISBN 978-80-247-8325-3 (elektronická verze ve formátu PDF)

ISBN 978-80-247-8326-0 (elektronická verze ve formátu EPUB)

*Mé ženě Jarušce a dětem
Štěpánce, Pavlínce, Ivance a Michalovi*

Stručný obsah

Skrytí spoluautoři	17
Předmluva k prvnímu vydání	18
Úvod	19
Část 1: Interaktivní režim	31
1. Seznamujeme se s nástroji	32
2. Objekty a třídy	54
3. Testovací třída	79
4. Práce s daty	90
5. Výlet do nitra objektů	111
6. Programátorská dokumentace	122
7. Rozhraní × interface	128
8. Pokročilá práce s rozhraním	150
9. Dědění tříd	176
Část 2: Základy práce v textovém režimu	199
10. Vytváříme vlastní třídu	200
11. Přidáváme parametry	221
12. Přidáváme atributy a metody	232
13. Pokročilejší práce s daty	259
14. Komentáře a dokumentace	284
15. Operace a operátory	307
16. Definice testovací třídy	334
17. Ladění programů	351
18. Implementace rozhraní	364
19. Samostatná aplikace – UFO	387
Část 3: Základní programovací techniky	407
20. Refaktorace	408
21. Hodnotové a odkazové objektové typy	431
22. Složitější rozšíření funkčnosti	452
23. Budete si to přát zabalit?	465
Rejstřík	490

Podrobný obsah

Skrytí spoluautoři.....	17
Předmluva k prvnímu vydání	18
Úvod	19
Co je nového ve 3. vydání	19
Komu je kniha určena.....	19
Co se naučíte	20
Styl výuky	22
Programovací jazyk	23
Uspořádání	24
Jazyk programů.....	25
Potřebné vybavení	26
Sada JDK (Java Development Kit).....	26
Vývojové prostředí.....	27
Proč právě <i>BlueJ</i>	27
Dopravnodné programy	28
Dopravnodné animace.....	28
Použité konvence.....	28
Odbočka	30
Vaše poznámky a připomínky	30
Část 1: Interaktivní režim	31
1. Seznamujeme se s nástroji.....	32
1.1 Trocha historie	32
První počítače.....	32
Co je to program	34
Program musí být především spolehlivý	34
1.2 Objektově orientované programování – OOP.....	35
Vývoj metodik programování.....	35
1.3 Překladače, interprety, platformy	37
Operační systém a platforma	37
Programovací jazyky	38
1.4 Java a její zvláštnosti.....	40
Klíčové vlastnosti Javy.....	40
Objektově orientovaná	40
Jednoduchá	41
Multiplatformní	41
Java je jazyk i platforma	41
Vývojářská sada	42
1.5 Vývojové prostředí <i>BlueJ</i>	42
1.6 Projekty a <i>BlueJ</i>	43
Windows a substituované disky.....	44
Vyhledání a otevření projektu	46

1.7	Diagram tříd	46
	Manipulace s třídami v diagramu	48
1.8	Shrnutí – co jsme se naučili	52
2.	Objekty a třídy	54
2.1	Nejprve trocha teorie.....	54
	Principy OOP	54
	Objekty.....	55
	Třídy a jejich instance	55
	Třída jako objekt	56
	Zprávy	57
	Metody	58
2.2	Výchozí projekt	59
	Stereotypy a nestandardní druhy tříd	60
2.3	Třídy a jejich instance	61
	Vytváříme instanci	61
	Pravidla pro tvorbu identifikátorů v jazyku Java	63
	Vytváříme instanci – pokračování	64
	Proměnné a zásobník odkazů	66
	Posíláme instanci zprávu	67
	Vytváříme další instance	68
	Rušení instancí a správa paměti	69
2.4	Restartování virtuálního stroje	70
2.5	Instance versus odkaz	70
2.6	Úvod do návrhových vzorů	73
	Knihovní třída (Utility class)	74
	Statická tovární metoda (Static factory method)	75
	Jedináček (Singleton).....	75
	Výčtový typ (Enumerated type)	76
2.7	Shrnutí – co jsme se naučili	76
3.	Testovací třída	79
3.1	Možnost uložení provedených akcí	79
3.2	Vytvoření testovací třídy	80
3.3	Struktura testovací třídy	80
	Testovací přípravek	81
	Vlastní testy	81
3.4	Definujeme testovací přípravek	81
3.5	Definujeme testovací metody	84
	Další testy	86
	Spuštění všech testů	86
3.6	Shrnutí – co jsme se naučili	88
4.	Práce s daty	90
4.1	Zprávy žádající o hodnotu	90
	Datové typy.....	91
	Primitivní datové typy.....	92
	Objektové datové typy	93
	Přístupové metody	94
	Vracení hodnot primitivních typů	95
	Vracení hodnot objektových typů	96
4.2	Parametry metod	99
	Vyvolání konstruktoru s parametry	100
	Zadávání hodnot typu String	102
	Modifikace testovacího přípravku	103
	Funkce testů s novým přípravkem	104
	Parametry objektových typů	105

Nastavování hodnot vlastností	105
Zadávání hodnot objektových typů	105
Získání doposud nepoužité barvy	105
Test demonstrující použití objektových parametrů	106
4.3 Metody třídy – statické metody	108
Smazání plátna	109
4.4 Shrnutí – co jsme se naučili	110
5. Výlet do nitra objektů	111
5.1 Atributy (datové členy)	111
Atributy instancí	112
Atributy třídy – statické atributy	114
Instance třídy jako její atributy	116
Přímé zadávání hodnot parametrů objektových typů	116
5.2 Zkrácený zápis zadávaných zpráv	118
5.3 Návrhový vzor Přepravka	118
5.4 Shrnutí – co jsme se naučili	121
6. Programátorská dokumentace	122
6.1 Dokumentace aktuální třídy	123
6.2 Dokumentace celého projektu	124
6.3 Dokumentace standardní knihovny	125
6.4 Shrnutí – co jsme se naučili	126
7. Rozhraní × interface	128
7.1 Teoretický úvod	128
Motivace	129
Deklarace × definice	130
Rozhraní × implementace	130
Atributy × vlastnosti	131
Signatura × kontrakt	131
Rozhraní × interface	132
Interfejs a jeho instance	133
7.2 Použití v programu	133
Otevíráme nový projekt	134
7.3 Implementace rozhraní třídou	136
Implementace rozhraní v diagramu tříd	137
Zrušení implementace	138
Důsledky implementace rozhraní	138
7.4 Návrhový vzor Služebník	138
7.5 Nový projekt	139
7.6 Přidání mnohotvaru	141
Import třídy s dosažitelným zdrojovým kódem	141
Představení třídy Mnohotvar	141
Název mnohotvaru	142
Mnohotvar se skládá z kopí	142
Metody s proměnným počtem parametrů	143
Přidání testovací třídy dané třídy	144
Testovací přípravek mnohotvaru	144
Plynulé přesuny mnohotvaru	147
7.7 Shrnutí – co jsme se naučili	147
8. Pokročilá práce s rozhraním	150
8.1 Nevýhody aktuálního řešení a možnosti jejich odstranění	150
8.2 Implementace více rozhraní	151
8.3 Kompresor a jím využívaná rozhraní	153
Rafinovanější změny velikosti tvaru	153

8.4	Návrhový vzor <i>Prázdný objekt (Null Object)</i>	154
8.5	Dědění rozhraní	155
	Trocha teorie o dědění	155
	Aplikace dědění rozhraní na nás projekt	156
	Přidání značkovacího rozhraní IKreslený	157
8.6	Návrhový vzor <i>Prototyp (Prototype)</i>	159
	Demonstrační test	160
	Proč?	161
	Závěr	162
8.7	Test demonstrující nepříjemné chování grafických objektů	162
8.8	Nová koncepcie projektu	163
	Návrhový vzor <i>Prostředník (Mediator)</i>	163
	Inverze závislostí	165
	Návrhový vzor <i>Pozorovatel (Observer)</i> , hollywoodský princip	166
8.9	Nový projekt	167
	Převod testů do nového projektu	168
	Nový přípravek pro třídu MnohotvarTest	169
	Nový přípravek pro třídu Testy	170
	Nový přípravek pro třídu ITvarTest	171
8.10	Ještě jednou k dědění rozhraní	172
8.11	Shrnutí – co jsme se naučili	173
9.	Dědění tříd	176
9.1	Tři druhy dědění	176
	Přirozené (nativní) dědění	177
	Dědění typu	177
	Dědění implementace	178
9.2	Základy dědění tříd	178
	Princip dědění	179
	Univerzální (pra)rodič Object	180
	Instance třídy Object jako parametr či návratová hodnota	181
9.3	Pokusy s děděním	181
	Překrývání metod	183
9.4	Jediný implementační předek	185
9.5	Abstraktní třídy a jejich role v dědické hierarchii	185
	Experimenty s abstraktní třídou	187
	Účel abstraktních tříd	188
9.6	Návrhový vzor <i>Šablonová metoda</i>	189
9.7	Zavedení abstraktních tříd do projektu	190
9.8	Implementace	195
9.9	Shrnutí – co jsme se naučili	195
Část 2:	Základy práce v textovém režimu	199
10.	Vytváříme vlastní třídu	200
10.1	První vlastní třída	200
10.2	Zdrojový kód třídy	201
	Prázdná třída	201
	Bílé znaky a uspořádání programu	203
10.3	Soubory projektu	203
10.4	Odstranění třídy	206
10.5	Implicitní konstruktor	207
10.6	Přejmenování třídy	212
10.7	Ladění	213

Syntaktické chyby	214
Běhové chyby	215
Logické (sémantické) chyby	218
10.8 Shrnutí – co jsme se naučili	218
11. Přidáváme parametry	221
11.1 Konstruktor s parametry	221
11.2 Použití skrytého parametru this	223
11.3 Přetěžování	227
11.4 Testování	228
TDD – vývoj řízený testy	228
Testovací třída	229
Testovací přípravek	229
11.5 Shrnutí – co jsme se v kapitole naučili	230
12. Přidáváme atributy a metody	232
12.1 Deklarace atributů	232
Modifikátory přístupu	234
Vylepšujeme Strom	234
Možné důsledky zveřejnění atributů	235
Modifikátory konstantnosti	236
12.2 Definujeme vlastní metodu	237
Test vytvořených metod	239
Reakce na chybu v testu	241
Nejprve testy, pak program?	242
Někdy jsou věci složitější	245
Použití metod vracejících hodnotu	246
12.3 Definice metod vracejících hodnotu	248
Parametry a návratové hodnoty objektových typů	248
12.4 Přístupové metody	249
Atributy a vlastnosti našich stromů	250
12.5 Kvalifikace a klíčové slovo this	251
Příklad	252
Kvalifikace atributů	254
Příklad: Světlo	254
12.6 Shrnutí – co jsme se naučili	256
13. Pokročilejší práce s daty	259
13.1 Atributy a metody třídy (statické atributy a metody)	259
Atributy třídy	260
Metody třídy	260
Úkoly	262
13.2 Čtení chybových hlášení	263
13.3 Lokální proměnné	266
13.4 Konstanty a literály	269
Konstanty objektových typů	271
13.5 Správná podoba literálů	272
boolean	272
int	272
long	273
short, byte	273
double	274
float	275
char	275
String	276
null	277
13.6 Překrývání metod	277

Opakování.....	277
Anotace @Override	278
13.7 Metoda <code>toString()</code> – podpis objektu	279
Sčítání řetězců.....	280
Jak definovat metodu <code>toString()</code>	280
13.8 Shrnutí – co jsme se v kapitole naučili.....	281
14. Komentáře a dokumentace	284
14.1 Zapouzdření a skrývání implementace.....	284
Rozhraní × implementace	285
Signatura × kontrakt	286
14.2 Komentáře a dokumentace.....	287
Proč psát srozumitelné programy.....	287
Druhy komentářů	289
Dokumentační komentáře	289
14.3 Zakomentování a odkomentování části programu.....	290
14.4 Pomocné značky pro tvorbu dokumentace	290
14.5 Okomentování třídy Strom	292
14.6 BlueJ a programátorská dokumentace	300
14.7 Uspořádání jednotlivých prvků v těle třídy	301
14.8 Prázdná standardní třída	303
14.9 Shrnutí – co jsme se naučili	304
15. Operace a operátory	307
15.1 Jednoduché okenní vstupy a výstupy.....	307
Textové řetězce	308
Rozdíl mezi prázdným řetězcem a null	309
Čísla	310
15.2 Podrobnosti o operátorech	312
Binární operátory + - * / %.....	313
Sčítání, odčítání, násobení	313
Slučování řetězců +	313
Dělení /	314
Zbytek po dělení (dělení modulo) %	315
Unární operátory + -	315
Kulaté závorky ().....	316
Přířazovací operátor =	316
Složené přířazovací operátory +=, -=, *=, /=, %=.....	317
Operátor přetypování (typ)	318
Explicitní a implicitní přetypování	320
Univerzální přetypování na String	320
15.3 Primitivní a obalové datové typy.....	321
15.4 Počítáme instance	321
15.5 Inkrementační a dekrementační operátory	324
Způsoby předávání hodnot	327
Jiný způsob inicializace rodného čísla	328
15.6 Standardní výstup	329
Standardní chybový výstup	331
15.7 Shrnutí – co jsme se naučili	331
16. Definice testovací třídy	334
16.1 Opakování	334
Knihovna JUnit	335
16.2 Útrobky prázdné testovací třídy	336
16.3 Přípravek	338
Ruční úprava přípravku	339

16.4	Interaktivní doplnění přípravku.....	340
16.5	Automaticky generované testy	341
16.6	Vlastní testy	342
16.7	Úklid	343
16.8	Metody <code>assertEquals</code> a <code>assertTrue</code>	344
16.9	Pomocné metody z rodiny <code>assertEquals</code>	345
16.10	Vylepšení třídy <code>Testy2</code>	348
16.11	Vzájemné volání testovacích metod	348
17.	Shrnutí – co jsme se naučili.....	350
17.1	Ladění programů	351
17.2	Krokování programu.....	352
	Okno debuggeru.....	356
	Vlákna.....	356
	Pořadí volání – zásobník návratových adres	357
	Atributy třídy.....	358
	Atributy instancí	358
	Lokální proměnné	358
17.3	Krokování konstruktoru.....	359
17.4	Atributy a proměnné objektových typů	359
17.5	Už nezastavuj – rušíme zarážky	361
17.6	Předčasný konec programu	361
17.7	Pozastavení běžícího programu	361
17.8	Shrnutí – co jsme se naučili	362
18.	Implementace rozhraní	364
18.1	Syntaxe interfejsu	364
	Zakomentovaná anotace <code>@Override</code>	366
	Signatura × kontrakt	367
18.2	Implementace rozhraní ve zdrojovém kódu.....	367
18.3	Přizpůsobení tříd novému projektu	369
	Překlad třídy Světlo	370
	Překlad pro zjištění chyby	370
	Přidání implementované metody	371
	Překlad třídy SvětloTest a spuštění testů	372
	Definice přípravku	372
	Dokončení definice metody <code>nakresli(Kreslítko)</code>	373
	Překlad třídy Strom	374
	Metoda <code>nakresli(Kreslítko)</code>	374
	Metoda <code>alej()</code>	375
	Atribut pro <code>SprávcePlátna</code>	375
	Vyhledávání a nahrazování textů v souborech	376
	Úpravy třídy StromTest a spuštění testů	377
	Testovací přípravek	377
	Metoda <code>testAlej()</code>	378
	Metoda <code>testPosuny()</code>	378
	Metoda <code>testSmažZobraz()</code>	379
	Metoda <code>testZarámuj()</code>	379
	Metoda <code>testZarámujStatic()</code>	381
	Závěrečné úpravy	381
	Úpravy posunových metod	381
	Efektivita vykreslování	382
	Zefektivnění přesunu	383
	Vnořený blok	383
	Další úpravy	384
18.4	Shrnutí – co jsme se naučili	384

19. Samostatná aplikace – UFO	387
19.1 Poloprázdná třída a zástupné metody	387
19.2 Závěrečný příklad – UFO	388
Předběžné poznámky	389
Stručný přehled	389
Třída Dispečer	391
Jednodušší varianta	392
Varianta ovládaná z klávesnice	392
Třída UFO_Moje	393
Atributy	393
Konstruktur	394
Metoda <code>getKrokTahu()</code>	394
Metoda <code>setRychlost(int,int)</code>	394
Metody <code>getX()</code> , <code>getY()</code> , <code>getXRychlost()</code> , <code>getYRychlost()</code> , <code>getXTah()</code> , <code>getYTah()</code>	394
Metoda <code>zobraz()</code>	394
Metoda <code>popojed(int)</code>	395
Metody <code>vpravo()</code> , <code>vlevo()</code> , <code>vzhůru()</code> , <code>dolů()</code> , <code>vypniMotory()</code>	396
Metoda <code>toString()</code>	396
Třída UFO_Demo	396
Třída UFOTest	396
19.3 <i>BlueJ a editace větších souborů</i>	397
Podbarvování bloků a formátování textu	397
Grafický posuvník	398
Nápověda při zadávání volané metody	400
19.4 <i>Vytvoření samostatné aplikace</i>	400
Třída spouštějící aplikaci	400
Prohlížení obsahu JAR-souborů	401
Vytvoření souboru JAR s aplikací	402
Stěhování projektu mezi platformami	404
Problémy s kódováním znaků	405
19.5 Shrnutí – co jsme se naučili	406
Část 3: Základní programovací techniky	407
20. Refaktorace	408
20.1 Jedináček (Singleton)	408
20.2 Ukázkový příklad	409
20.3 Třídy ČernáDíraTest a TŘÍDA	411
20.4 Třída ČernáDíra – výchozí verze	411
20.5 Pachy v kódu	415
20.6 Refaktorování	416
20.7 Refaktorace třídy ČernáDíra	417
1. krok: Převod pomocných proměnných na atributy	418
2. krok: Definice obálky pro zbylé pomocné proměnné	420
Předání parametru hodnotou a odkazem	421
3. krok: Úprava metody <code>spolkni(Elipsa)</code> s využitím obálky	422
4. krok: Vyhnutí kódu do samostatných metod	424
5. krok: Další úprava definovaných metod	424
Použití přesouvače a kompresoru	426
Odstranění obálky	426
Shrnutí	427
20.8 Shrnutí – co jsme se naučili	429
21. Hodnotové a odkazové objektové typy	431

21.1	Přepravky	431
21.2	Implementace několika rozhraní	433
21.3	Implementace rozhraní <code>IPosuvný třídou Strom</code>	433
	Test správnosti řešení	434
21.4	Hodnotové a odkazové objektové typy	436
	Odkazové datové typy	436
	Hodnotové typy	437
	Program demonstrující rozdíl	437
21.5	Operátory vracející logickou hodnotu.....	439
	Operátor rovnosti <code>==</code>	439
	Operátor nerovnosti <code>!=</code>	440
	Operátory porovnání <code>< <= > >=</code>	440
	Operátor negace <code>!</code>	441
	Operátor logické konjunkce <code>&&</code>	441
	Operátor logické disjunkce <code> </code>	441
	Operátor <code>instanceof</code>	441
21.6	Metoda <code>equals(Object)</code>	442
21.7	Metoda <code>equals(Object)</code> pro třídu <code>Pozice</code>	442
21.8	Proměnné a neměnné hodnotové typy	445
21.9	Projekt Zlomky	446
	Spolupráce instancí různých tříd	447
	Třídy <code>ZlomekTest</code> a <code>TŘÍDA</code>	448
	Knihovní třída <code>Funkce</code>	448
	Splnění požadavků na funkcionality	448
	Typy parametrů a návratových hodnot dceřiných metod	450
21.10	Shrnutí – co jsme se naučili	450
22.	Složitější rozšíření funkčnosti	452
22.1	Implementace rozhraní <code>INafukovací</code>	452
	1. krok: Vytvoření testu	453
	2. krok: Doplnění zástupných verzí přidávaných metod	453
	3. krok: Definice těla metody <code>getRozmér()</code>	455
	4. krok: Definice těla metody <code>setRozmér(Rozmér)</code>	455
	5. krok: Definice nových atributů	456
	6. krok: Kopírování těla konstruktoru do těla metody	457
	7. krok: Dočasné „odkonstantnění“ některých atributů	457
	8. krok: Definice potřebných lokálních proměnných	457
	9. krok: Odstranění tvorby nových instancí koruny a kmene	458
	10. krok: Jediné, nepřerušitelné překreslení	458
	11. krok: Vrácení koruny a kmene mezi konstanty	459
	12. krok: Vyvolání metody <code>setRozmér(int,int)</code> v konstruktoru	460
	13. krok: Odstranění zdvojeného kódu z konstruktoru	461
	14. krok: Přidání kvalifikace atributů do příkazů k jejich nastavení	461
22.2	Implementace rozhraní <code>ITvar</code>	462
	15. krok: Implementace rozhraní <code>ITvar</code> a její test	462
	16. krok: Implementace rozhraní <code>ITvar</code>	462
	17. krok: Test správnosti implementace	463
22.3	Shrnutí – co jsme se naučili	464
23.	Budete si to přát zabalit?	465
23.1	Velké programy a jejich problémy	466
23.2	Balíčky	466
	Podbalíčky	468
	Názvy balíčků	468
	Uspořádání podbalíčků s programy k minulému vydání knihy	468
	Názvy tříd	470

23.3	Balíčky a BlueJ	470
	Příprava stromu balíčků pro <i>BlueJ</i> ve správci souborů	471
	Příprava stromu balíčků v <i>BlueJ</i>	471
	Vytvoření struktury balíčků pro tuto kapitolu	471
	Putování stromem balíčků	472
	Odstaňování balíčků	473
	Zavírání a otevírání projektu	474
23.4	Naplňujeme balíčky	475
	Automatické vložení příkazu package	476
23.5	Složitější uspořádání balíčků	476
23.6	Balíčky a příkaz import	477
	Balíček cz.pecinovsky.česky.mojj_7.správce	477
	Balíček cz.pecinovsky.česky.mojj_7.příklady.zlomky	478
	Zprovoznění balíčku cz.pecinovsky.česky.mojj_7.správceplátna	478
	Import celého balíčku	480
	Import a podbalíčky	481
	Balíček java.lang	481
	Změna balíčku	481
	Otevření projektu se stromem balíčků	482
23.7	Přístupová práva v rámci balíčku	483
23.8	Neveřejné třídy	484
23.9	Degenerovanost kořenového balíčku	485
23.10	Tvorba vlastních aplikací	486
23.11	Statický import	486
23.12	Shrnutí – co jsme se naučili	487
	Rejstřík	490

Skrytí spoluautoři

Knihu bych nemohl dokončit v předepsaném čase, kdyby mi s ní nepomohli moji studenti, kteří se podíleli především na přípravě doprovodných programů a dalšího podpůrného programového vybavení a přispěli i řadou připomínek k obsahu a stylu výkladu. Dovolte mi proto abecedně uvést alespoň ty nejzasloužilejší.

Daniel Bartoň se podílel na odladění některých knihovních programů, převodu knihoven do angličtiny pro druhý díl učebnice a úpravách speciální třídy umožňující definici jediné testovací třídy pro celou skupinu tříd se společným rodičem.

Sergej Bobusky měl hlavní podíl na vývoji pluginu BJ2NB, který doplňuje možnosti prostředí *NetBeans*, v němž budeme pracovat v druhém dílu, o schopnost průběžného zobrazování diagramu tříd a jeho provázání se zdrojovým kódem, na které si zvyknete u prostředí *BlueJ*, jež se používá v dílu prvním.

Martin Fiala vyvinul pro plugin BJ2NB editor kopenogramů.

David Král pomáhal s přípravou podkladů pro generátor projektů a s úpravami tohoto generátoru v rámci jeho průběžného zdokonalování.

Filip Malý doplnil a upravil sadu maker, která automatizují některé činnosti spojené s přípravou rukopisu a jeho následného převodu do finální podoby. Podílel se i na vývoji knihovny pro automatizované testování vyvinutých programů.

Vladimír Oraný v rámci své diplomové práce vyvinul (a před vydáním knihy na poslední chvíli ještě upravil) speciální knihovnu umožňující výrazně rozšířit možnosti deklarace požadavků, kterým musejí vyhovovat testované programy. Setkáte se s ní v druhém dílu.

Jarmila Pavlíčková a **Luboš Pavlíček** nejsou mí studenti, ale kolegové na VŠE. Mnohé z formulací použitých ve výkladu se vytríbily na základě našich četných (a mnohdy i vášnivých) debat o výuce programování. Jarmile bych chtěl navíc poděkovat za to, že mne osvobozuje od řady administrativních úkonů, které jsou pro mne téměř nezvládnutelnou překážkou.

Martin Vondráček podrobně pročetl celý rukopis a přispěl řadou poznámek k zvýšení jeho čitelnosti, srozumitelnosti a odborné přesnosti.

Na závěr pak musím vyjádřit svůj velký dík firmě ICZ a veškerému osazenstvu oddělení Realizace. Bez jejich podpory by kniha nevznikla.

Předmluva k prvnímu vydání

Rudu Pecinovského jsem poprvé potkal v době, kdy jsme oba studovali na Jader-né fakultě ČVUT v Praze. Doopravdy jsme se ale poznali až mnohem později, když jsme na počátku devadesátých let spolupracovali na překladu manuálů k jis-tému dodnes populárnímu programovému prostředí. Brzy jsme zjistili, že máme jeden společný zájem – učit lidí, jak kvalitně psát programy.

V současné době dominuje při tvorbě aplikací objektově orientované progra-mování. Moderní vývojové nástroje, které jsou na trhu k dispozici, jeho znalost předpokládají, aplikační knihovny z něj vycházejí, softwarové firmy ho vyžadují, nově vznikající programovací jazyky jsou čistě objektové. A když už jsme u těch jazyků: Java je dnes asi nejpoužívanější jazyk pro vývoj nových aplikací a zcela určitě to je jazyk, který se nejdynamičtěji rozvíjí. Přesto téměř všechny učebnice Javy, které na trhu najdete, začínají procedurálním programováním a k objektově orientovanému programování se dostanou až ke konci. Objekty pak často vypadají jako nepříliš pohodlná nadstavba nad procedurálním programováním.

Řekl jsem, že tak vypadají *téměř* všechny knihy. Kniha Rudy Pecinovského je totiž velmi příjemnou výjimkou. Je to učebnice, která objekty opravdu začíná a prvních několik kapitol se ani ničím jiným nezabývá. Teprve poté, co zvládnete základní pojmy a dovednosti objektově orientovaného programování, se začne zabývat konstrukcemi, jako je cyklus nebo podmínka. Tento postup, který si autor vyzkoušel na začínajících programátorech v programátorských kroužcích a který používá při výuce profesionálů, vás naučí od počátku myslit objektově. Ukazuje objekty jako něco opravdu přirozeného, jako něco, co výrazně usnadňuje přemýšlení o řešené úloze.

Při čtení Rudovy knihy jsem občas litoval, že už umím programovat, a tak jen doufám, že slibované další díly budou stejně dobré.

M. Virius

Úvod

Otevíráte třetí vydání knížky, která vás chce naučit programovat moderním, objektově orientovaným stylem. Stylem, jímž se v dnešní době vyvíjí drtivá většina klíčových aplikací, ale k jehož výuce ještě řada škol nedospěla. Po nastudování této knížky budou proto mnozí z vás vědět o moderním programování více než lekterý z vašich učitelů.

Co je nového ve 3. vydání

Oproti předchozímu vydání je kniha od základů přepracovaná. Kniha je nyní rozdělena do dvou dílů. První díl se soustředí především na výklad základních architektonických principů, které by si měl čtenář osvojit předtím, než se pustí do kódování složitějších projektů. Jeho cílem je, aby čtenáři přešly tyto principy do krve dřív, než se začne soustředit na kód.

Druhý díl pak získané návyky prohloubí a seznámí čtenáře s řadou dalších programátorských technik. Vysvětlí hlubší souvislosti, na něž v běžných učebnicích již nezbývá místo, a doplní čtenářovy znalosti syntaxe jazyka. Současně učí práci s profesionálním vývojovým nástrojem a seznámí čtenáře s jeho základními vlastnostmi.

Druhý díl je možno použít jako samostatnou učebnici pro ty, kteří již zvládli základní architektonické principy návrhu objektových aplikací z jiných učebnic.

Komu je kniha určena

Tato knížka je určena těm, kteří to se svojí touhou naučit se moderně programovat myslí vážně a chtejí se naučit programovat dobře. Zaměřuje se na ty, kteří nechtějí zůstat obyčejnými kodéry, jejichž práci postupně přebírají nejrůznější nástroje, ale chtejí se propracovat mezi špičkové architekty, kteří umějí navrhnout optimální řešení splňující požadavky zákazníka (a jsou podle toho také ohodnoceni).

Knížka je sice primárně určena těm, kteří ještě nikdy neprogramovali, ale ukázalo se, že se z ní dozvědí hodně nového i poměrně zkušení programátoři. První vydání jsem psal na základě zkušeností z mnoha kurzů. Při vedení těchto kurzů jsem si uvědomil, že to, co děti (a částečně i dospělí, kteří s programováním teprve začínají) pochopí poměrně snadno, zvládají programátoři s předchozími zkušenostmi z neobjektového programování obtížně. Spoustu úsilí totiž musí věnovat